

Ca un hohot de râs cu tălpile goale

Gerra Orivera

pe scena unde nu-s

povestea lumii galopează stihinic erodează valvele timpului
habotnic povestea proprie ne strange în menghină coasta albă a veșniciei s-a închis
peste suliță în orb se tastează claviatura nu se vrea să se vrea
de la tribună țipăm cât de vast ne e spațiul în care încap toate galaxiile lumii
tropotim somnambuli pe gaica destinului nu se încheie nimic
desenează orbită de ceruri silaba codată de noi tatuajul de zeu
l-am șters cu arginți
blestem să se năruie-n sine am zis și-am parafat
litera de lege n-are decât să-și producă seismele sunt gata și cina
s-o împart cu voi toți
dau cep arterelor mele carafele se-ntorc pline pe masa unde
inima mea bine prăjită se-mparte în cuburi ventuze de guri sorb absorb
văzduhurile cu fluturi și vulturi ce-mi împănau grațios plămânul de zboruri
pereții camerei se estompează sub mecegaiul anotimpului perpetuu
semințele se umflă de gol mai adânc mai rapid mai rotund
întotdeauna este un mai care schimbă jocurile
culoarea începe să ardă punțile șubrede

întorci fața în tine (poate eu)
râsul (ce mai râs doamne)
îmi sare în ceafă